

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **F. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2020, čj. KUOK 53972/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 31. 12. 2021, čj. 72 A 31/2020-33,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Šumperk (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 9. 3. 2020, čj. MUSEP 30413/2020, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalovaný shora označeným rozhodnutím změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že doplnil do záhlaví odkaz na § 124 odst. 5 písm. j) a § 62 odst. 1 zákona o silničním provozu k upřesnění věcné a místní příslušnosti správního orgánu I. stupně a snížil pokutu na 3 000 Kč. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Rozsudek krajského soudu žalobce (dále „stěžovatel“) napadl kasační stížností. Jelikož společně s podáním kasační stížnosti nesplnil poplatkovou povinnost [podle § 4 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 1. 4. 2020, čj. 8 As 30/2022-17, k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč, a to do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Vzhledem k tomu, že stěžovatel současně není zastoupen v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. advokátem a v kasační stížnosti neuvedl důvody, pro něž rozsudek krajského soudu napadl, ani to, čeho se domáhá (petit), vyzval jej Nejvyšší správní soud daným usnesením zároveň k doložení plné moci udělené advokátovi (případně doložení, že stěžovatel disponuje odpovídajícím vzděláním potřebným

pro výkon advokacie) ve lhůtě 15 dnů a k doplnění důvodů kasační stížnosti a petitu ve lhůtě 1 měsíce.

[3] Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 4. 2022 (soud usnesení doručoval na adresu uvedenou v kasační stížnosti přímo stěžovateli a nikoliv jeho zmocněnci, který kasační stížnost podal, neboť v řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem). Lhůta k zaplacení soudního poplatku tak skončila dnem 19. 4. 2022. Stěžovatel však v této lhůtě (ani později ke dni vydání tohoto rozhodnutí) výzvě soudu na zaplacení soudního poplatku nevyhověl, ani nepožádal o osvobození od soudního poplatku anebo prodloužení lhůty k jeho úhradě. Byl přitom řádně poučen o následcích nesplnění poplatkové povinnosti.

[4] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, vyzve soud poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[5] Jelikož stěžovatel neuhradil soudní poplatek, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil s ohledem na § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel ve stanovené lhůtě ani nedoložil plnou moc udělenou advokátovi, ani nedoplnil důvody a petit kasační stížnosti (a ani jinak na tuto výzvu nereagoval), tudíž neodstranil nedostatek podmínek řízení, resp. vady kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud nicméně nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a kasační stížnost neodmítl, ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s. řízení zastavil, neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu (srov. např. usnesení NSS ze dne 3. 8. 2016, čj. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, čj. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, čj. 3 As 240/2016-70 či ze dne 22. 3. 2018, čj. 8 As 227/2017-35).

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. května 2022

Milan Podhrázký
předseda senátu

pokračování

8 As 30/2022-22